

*
* *

Երկինքը ամպոս,
Երկին մոայլած
Իսկ շուրջս փառոս
Ժայռեր են կախուած:

Սարի խոր լանջով
Գետակն է վազում,
Իր հզոր ձայնով
Ան է տարածում:

Իսկ դու անբախտ սիրտ
Քո ցաւն ես ողբում
Այս մոայլապատ
Խոր ձորի միջում:

Ունայն է շուրջըդ,
Ոչ ոք չի լսում
Քո բիր դարդերը
Այս մեծ աշխարհում:

ԵՂ. ԱԹԱՆԵԱՆ.
